

Hoppet

Året var 1996 och det blev bråk bland ungdomar på Blå Stället i Angered. Oroliga vuxna samlades för att prata om det som hänt och man såg att det fanns religiösa inslag i konflikten. Idén föddes om en förening som över religionsgränserna kunde samla människor som ville motverka våld och arbeta för ett tryggare Angered. Så blev föreningen Hoppet en plats och ett forum för samarbete och engagemang som med tiden allt mer kom att handla om att öka förståelsen för varandras tro. Som präst i Svenska kyrkan på min första tjänst, kom föreningen att påverka mig mer än jag kunde ana. Jag minns de ivriga samtalen vi hade på Caritas lokaler i Hjällbo strax efter mordet på Fadime 2002. Vad skulle vi göra? Vad var religionens och kulturens roll i det som hänt? Vi ordnade en serie öppna föreläsningar om familj, heder och samhällsstruktur för att få igång samtalen och dialogen. För flera av oss som var med då, blev föreningen ett första steg som ledde oss in i fortsatt interreligiöst arbete.

Min kristna tro motiverar möten över gränser och mitt bidrag är att vara engagerad i Göteborgs Interreligiösa Råd. Vi är en brokig samling med olika uppfattningar om livet, om Gud och om vårt uppdrag. Det har blivit allt tydligare för mig att det är just vänskapen som är kittet som håller oss samman och som gör det möjligt för oss att få något gjort. När vi möts och diskuterar aktuella frågor fördjupas våra relationer och vi blir kreativa. Vänskapen gör att vi är rädda om varandra och vi anstränger oss att försöka förstå även om vi står långt ifrån varandra i vissa frågor. Ibland tror jag att vi är lite väl försiktiga men jag upplever att den respekt och värme som finns emellan oss skapar viktiga band som håller över tid. Vi är engagerade för att vi vill vara med och ta ansvar för ett Göteborg som är till för alla. Samtidigt ser vi hur Göteborg dras isär och vi oroas över ett samhälle där människor kommer allt längre ifrån varandra. Vi tror att religionerna är en viktig faktor i samhällsbygget och att mer behöver göras. Därför fortsätter jag att lägga tid och kraft i det arbetet.